

Posudek diplomové práce Kamily Trnkové "Vnější a vnitřní prostředky herecké charakterizace"

Kamila Trnková během studia na DAMU vždy usilovala o autentičnost svého projevu, snažila se vyhnout všemu, co považovala za umělé, vnějškové, "hrané". Překážky či omezení, která jí tato (v zásadě sympatická a chvályhodná) snaha kladla do cesty k "plnokrevnému hereckému výrazu" popisuje ve své diplomové práci.

Tato vyhraněná ostražitost ke všemu formálnímu, neosobnímu, vumělkovanému podle mého názoru poněkud brzdí autorku i při psaní této práce: Kamila se vyhýbá všemu, co by mohlo vzbuzovat dojem, že to "není její", "není z ní", děsí ji, že by si jako autorka na něco hrála, nebo že by papouškovala cizí myšlenky. (S tím souvisí například i její ostych citovat z odborné literatury, i když je zřejmé, že se některými teoretickými texty v přiměřené míře zabývala...) Snaží se své myšlenky vyjadřovat co nejprostěji, nejkonkrétněji, nejpřímočařeji.

To se jí velmi často daří. Například když popisuje zkušenosti získané při práci na Brechtově Dobrém člověku ze Sečuanu. Tady je autorka cele ve své kůži a její snaha o věcnost a střídmost přináší sladké ovoce srozumitelnosti a přesvědčivosti. Dozvídáme se tak mimo jiné, jak díky omezení maskou a nutnosti vytvořit v jedné inscenaci dvě pokud možno odlišné postavy přišla na chuť "brutálnějším", "vnějškovým" charakterizačním prostředkům, jak se učila s těmito prostředky zacházet a jak tento na milost vzatý přístup ve větší či menší míře využila v dalších divadelních projektech (v Disku, Divadle pod Palmovkou, Bez zábradlí) nebo před kamerou.

V Kamilině práci však najdeme i místa kde ji její touha po osobním a nepřikrášleném vyjadřování zrazuje. Když se pouští na tenký led definování některých pojmů souvisejících například s hereckou technikou vlastními slovy, může mít čtenář o autorku oprávněné obavy...

Narazíme také na pasáže, ve kterých není úplně zřejmé, jak souvisí s tématem diplomové práce a co jimi vlastně jinak chvályhodně "nežvanivá" diplomantka chtěla říct. Pak nezbývá, než se pročíst k myšlenkově pevnějším a sebevědomějším částem, jež naštěstí v diplomové práci Kamily Trnkové výrazně převažují.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji známku C.

Tomáš Pavelka